

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 21. december 2011 (16.01)
(OR. en)

18938/11
ADD 1

Interinstitutionel sag:
2011/0449 (COD)

GAF 27
FIN 1098
CADREFIN 223
CODEC 2514

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget den:	10. december 2011
til:	Uwe CORSEPIUS, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SEK(2011) 1614 endelig
Vedr.:	Arbejdsdokument fra kommissionens tjenestegrene Resumé af konsekvensanalysen <i>Ledsagedokument til</i> Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("Pericles 2020"-programmet)

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - SEK(2011) 1614 endelig.

Bilag: SEK(2011) 1614 endelig

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.12.2011
SEK(2011) 1614 endelig

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om
et program for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen
mod falskmøntneri ("Pericles 2020"-programmet)**

{KOM(2011) 913 endelig}
{SEK(2011) 1615 endelig}

Denne rapport forpligter kun de tjenestegrene i Kommissionen, der har været involveret i udarbejdelsen, og foregriber på ingen måde en eventuelt senere afgørelse truffet af Kommissionen

Resumé af konsekvensanalysen af Pericles-programmet

1. DEN POLITISKE BAGGRUND OG BIDRAG TIL EU'S PRIORITETER

Pericles-programmet er et program for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Programmet forvaltes af OLAF.

Traktaten varetager hensynet til at beskytte euroen, idet den fastsætter de nødvendige foranstaltninger med hensyn til anvendelse af euroen som fælles valuta (artikel 133 TEUF). I Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001¹ fastlægges de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, og de træffer bestemmelse om udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand, hvilket sikrer harmoniserede rammer for beskyttelsen af euroen.

Det foreslåede budget for Pericles 2014-2020 er 1 mio. EUR årligt.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Konsekvensanalysen tager højde for høringerne af de berørte parter, navnlig i medlemsstaternes operationelle tjenester, andre af Kommissionens tjenestegrene og andre EU-organer, samt OLAF's operationelle erfaringer og Kommissionens erfaringer med programmets forvaltning. Den er baseret på materiale fra den midtvejsevaluering, der blev gennemført i begyndelsen af 2011.

3. PROBLEMFORMULERING OG INTERVENTIONSLOGIK

3.1. Omfang

Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri er en vedvarende indsats, som er baseret på et tæt samarbejde mellem EU's institutioner og medlemsstaterne. Pericles-programmet opfylder behovet for fortsat skærpet overvågning, uddannelse og teknisk bistand, som er nødvendig for at opretholde beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri, ved at tilvejebringe stabile rammer for planlægningen af medlemsstaternes aktiviteter.

Ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri (ECEG) koordinerer og er knyttet til gennemførelsen af aktioner under Pericles-programmet.

3.2. Faktorer

Der identificeres i konsekvensanalysen følgende vigtige faktorer, som Pericles 2020 bør tage højde for:

- euroen er stadig målet for organiserede falskmøntnere, ikke blot i Europa, men også i andre områder af verden, som f.eks. Sydamerika og Østasien

¹ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

- landene udviser store forskelle, hvad angår incitamenter og kapacitet, hvilket forhindrer en ensartet beskyttelse mod forfalskning af euroen.

3.3. Problemer

Der er under hver faktor identificeret en række specifikke problemer. Disse omfatter: fastholdelse af EU-medlemsstaternes prioritering af bekæmpelsen af forfalskning af euroen, øget beskyttelse af euroen i Sydøsteuropa og udvidelse af dækningen i Sydamerika, samt identifikation af nye risikoområder.

4. PROGRAMMETS MÅLSÆTNINGER

4.1. Overordnet mål

Det overordnede mål for programmet skal være forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri og svig, hvilket vil styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne og sikre de offentlige financers langsigtede holdbarhed.

4.2. Specifikt mål

Programmets specifikke mål er at beskytte eurosedler og -mønter mod falskmøntneri og svig i forbindelse hermed ved at støtte og supplere medlemsstaternes foranstaltninger og bistå de kompetente nationale og europæiske myndigheder i deres bestræbelser på at udvikle et tæt og regelmæssigt samarbejde indbyrdes og med Europa-Kommissionen samt med tredjelande og internationale organisationer.

Hvorvidt dette mål nåes, skal bl.a. måles på grundlag af, hvor effektive finansielle, tekniske, retshåndhævende og retlige myndigheds foranstaltninger er som udtrykt ved antallet af opdagede forfalskninger, nedlagte ulovlige værksteder, anholdte privatpersoner og pålagte sanktioner.

5. SUBSIDIARITET OG MEVÆRDI PÅ EU-PLAN

Euroen er stadig et attraktivt mål for organiserede falskmøntnere, ikke blot i Europa, men også i andre områder af verden. Den internationale dimension af truslen vedrørende falskmøntneri kræver overnational koordinering. Kommissionen sikrer via Pericles-programmet denne koordinering i form af udvekslinger, uddannelsesaktiviteter og teknisk bistand. Ved at gennemføre en særlig strategi for uddannelse og bistand, som er aftalt med medlemsstaterne, supplerer programmet især de nationale uddannelser, idet det tilføjer en tværfaglig og tværnational dimension. Det giver støttemodtagerne mulighed for at deltage i internationale uddannelsesforløb og hæver standarden for samarbejde uden for EU ved direkte at involvere de mest udsatte tredjelande i særlige uddannelsesaktiviteter.

6. BESKRIVELSE AF POLITISKE LØSNINGSMODELLER

Model 1: Videreførelse af programmet med samme finansieringsniveau (referencescenario).

Model 2: Fornyelse af Pericles-programmet med forbedrede mål og metodologi, herunder navnlig en højere maksimal samfinansieringsgrad.

Model 3: Samkøring af Pericles-programmet med andre Kommissionsprogrammer.

Model 4: Afbrydelse af Pericles-programmet, hvorefter det overlades til medlemsstaterne at organisere aktiviteter på nationalt plan til beskyttelse af euroen.

I lyset af tidligere erfaringer, som er tæt knyttet til både medlemsstaternes og Kommissionens aktioner til beskyttelse af euroen, samt den forventede indvirkning, bl.a. gennem udvikling af aktiviteter, foretrækkes modellen, hvor programmet fornyes med forbedrede mål og metodologi. Budgetbevillingen i faste priser under denne model svarer til den nuværende bevilling (cirka 1 mio. EUR årligt). Det giver mulighed for fleksibilitet i bestemmelsen af tilskuddets størrelse, idet det forenkler fastsættelsen af, hvilke udgifter der afholdes af medlemsstaterne². Det udvider omfanget af støtteberettigede aktiviteter, idet det bliver muligt at finansiere indkøb af udstyr til specialiserede agenturer i tredjelande, der bekæmper falskmøntneri, med det formål at beskytte euroen mod falskmøntneri. Det øger endvidere samfinansieringsgraden til de maksimale 90 % af de støtteberettigede omkostninger i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde. Dermed imødegås en tendens, som er vokset frem i de senere år, hvor medlemsstaterne i stadig større grad er ude af stand til at samfinansiere projekter på grund af de offentlige forvaltningers generelle mangel på midler. Den højere samfinansieringsgrad vil især fremme en mere afbalanceret geografisk fordeling af aktiviteter, idet den giver medlemsstaterne bredere muligheder for at ansøge.

I modsætning hertil vil en afbrydelse af programmet medføre færre udgifter på EU-plan, men uden at generere reelle besparelser og opveje midler på nationalt plan eller inden for rammerne af et andet EU-program, og denne model udgør derfor en trussel mod en effektiv og ensartet beskyttelse af euroen i medlemsstaterne og i tredjelande.

7. FORBINDELSE MED ANDRE INITIATIVER EFTER 2013

OLAF og andre af Kommissionens tjenestegrene har foretaget den nødvendige koordinering for at undgå overlapninger eller misforståelser mellem programmerne.

8. FORENKLING OG MINDSKELSE AF DEN ADMINISTRATIVE BYRDE

På baggrund af resultaterne af midtvejsevalueringen vil programmet gøre det enklere for de kompetente nationale myndigheder at udarbejde ansøgninger. For at forenkle procedurerne og mindske den administrative byrde vil beregningen af tilskuddenes størrelse blive gjort tydeligere, og programmet vil blive gjort mere brugervenligt. Lovgivningen vil blive ændret for at give mulighed for større fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af tilskuddene. Dette mål vil blive opnået ved at forenkle de finansielle bestemmelser i programmet, hvor det nøje fastlægges, hvilke udgifter der skal afholdes af medlemsstaterne og af Kommissionen.

En anden forenklende foranstaltning vedrører direkte underretning og høring af medlemsstaternes repræsentanter i ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri (ECEG) i de forskellige faser af programmets gennemførelse.

² Se artikel 8 til 11 i Rådets forordning [2001/923/EF](#) af 17. december 2001.

9. OVERVÅGNING OG EVALUERING

Der fremsendes årsrapporter vedrørende resultater, herunder sammenhæng og overensstemmelse med andre EU-programmer, til Europa-Parlamentet og Rådet. Derudover planlægges en uafhængig vurdering af, i hvilken udstrækning programmets mål er nået, i form af en midtvejsevaluering (senest den 31. december 2017). Ved udgangen af 2021 vil der endvidere blive fremsendt en endelig rapport til budgetmyndigheden vedrørende opfyldelsen af programmets mål.